★ సోదరప్రేమ ★

పోగుల కోటీశ్వరరావు

"సుబ్బయ్య తాత చిరుచాపమీద కూర్చుని కొత్తగా పుట్టిన ఆవుదూడకు నగిషీగా పలుపు పేనుతున్న వాడల్లా చివాలున లేచి పోస్టు జవాను తనచేతి కందించిన ఉత్తరం ఆప్యాయంగా తీసుకుని తొందరగా చించి చదువుకున్నాడు. పట్నంలో చదువు పూర్తిచేసుకుని కొడుకు రేపు సాయంకాలానికి స్వగ్రామం చేరుకుంటానని వ్రాశాడు. ఉత్తరం చదువుకున్న వెంటనే సంతోషంతో పొంగిపోయాడుగాని కొద్ది క్షణాలు గడిచేలోగా ఎందుకో అమాయకంగా నివ్వెరపాటును సూచిస్తూ నిలబడ్డాడు. బస్తీ సంస్కారాన్ని పూర్తిగా జీర్ణించుకొన్న ఒక్కగానొక్క కొడుకు ఇకముందు తన కుటుంబ సాంప్రదాయాలను ఎంతవరకూ మన్నించి ఆచరణలో పెడతాడో అన్న సందేహం ఆయన మనస్సులో పొడచూపింది. ఆయనగారికి యెటువంటి సమాధానం లభించిందో ఆయనకే తెలియాలి. ఈ వార్తను ఇంటావిడకు అందజేయడం కోసం వరండాలోనుంచి లోపలి వసారాలోకి అడుగు పెడుతూనే కూతురు మనుమరాలితో "పరస" లాడుతూండడం విన్నాడు.

"నీ అలకలన్నీ దాచిపెట్టి రేపోమాపో వాడు రాంగానే ప్రదర్శించుదువుగాని లేమ్మా. నన్నెందుకు వేధిస్తావ్!" అని దీర్ఘం తీసింది సుబ్బయ్యతాతగారి వితంతువు కుమార్తె వెంకాయమ్మ.

"ఛబ్బ పోవే! అసలు విన్నుచూస్తే నాకిందుకే అరికాలి మంట నెత్తికొస్తుంది!" మూతి బిగించి విదలించి పారేశింది శారద.

"అమ్మాయి! ఇప్పుడే వుత్తరం వొచ్చింది. రేపు ఇంకా కాసేపటికల్లా ప్రసాద్ ఇంటికి కొచ్చేస్తాడు."

"అయితే నాన్నా! బండికి సవారి కట్టించి స్టేషనుకు పంపించు కమతగాడిని... ఏమేవ్! శారదా, నువ్వుకూడా వెళతావుటే?"

"ఊ! ఏవిటేవ్ మరీను." వికసిత వదనంలో కృత్రిమంగా కోపం తెచ్చిపెట్టుకుని కనుబొమ్మలు ముడుచుకున్నది శారద.

"ఆ నీ పిచ్చి ప్రేమకొద్దీ అలా అంటున్నావుగని, వాడికి సవారిబండి చూస్తే చీదరింపుగా వుంటుంది, మనం లేనిపోని ఆర్భాటం పడటమేగాని వాడికివన్నీ నచ్చుతాయటే? ఏ జట్కాబండో చేసుకుని వాడేవొస్తాడు" అని సుబ్బయ్య తాత మనుమరాలివంక భ్రమగా చూస్తూ నిష్క్రమించాడు.

శారద ప్రక్కగదిలోకి నిష్క్రమించింది— "వస్తాడు. బావ వస్తాడు"—ఆమె లేతగులాబీ పెదిమలమీద చిరుతంపు నవ్వులుచిందులు త్రొక్కుతుంటే బరువుకు తాళజాలక సన్నగా వణుకుతూన్న ఆమె విశాలనేత్రాలు విస్మయానందంతో చెమ్మగిల్లినవి. ఎదురుగా గోడమీద ఫోటోవంక గోముగాచూస్తూ అలాగే నిలబడిపోయింది శారద.

"ఇంకా ఆ ఫోటోవంక చూస్తావేమిటే అమ్మాయి! వాకిట్లోకి యెదురుగా వెళ్ళి ఆహ్వానించక! అదుగో బండి దిగుతున్నాడు చూడు!" నవ్వుతూ చరచరా ముందుకు సాగి వచ్చింది వెంకాయమ్మ, అందరికంటె ముందుగా తమ్ముణ్ణి పరామర్శించేందుకు.

"అరె ఇప్పుడేగదరా ఉత్తర వొచ్చింది? రేపుగాని రావడంలేదని రాశావే, ఇంతలోకే...."

"ఒహో! ఉత్తరం అలాగే వ్రాశాను. ఏదో చిల్లర మల్లర పనులతో ఇంకొక రోజు

ఆలస్యం అవుతుందని మొదట్లో అనుకున్నాను. త్వరగా సర్దుబాటు చేసుకొని ఇవాళే వచ్చేశాను."

"అవును మరి. మేనగోడల ముద్దూ ముచ్చటా మాట ఎలాగున్నా అల్లరి విని ఆనందిద్దామని త్వరపడ్డావుగదూ,"

కొంచెం దూరంలో బొటనవ్రేలితో నేలను మీటుతూ నిలబడివున్న శారదవంక చూస్తూ అన్నాడు. "ఇంకా ఆగం చేస్తున్నదిగా, శారదా. ఏమిటమ్మాయి! నిజమేనా?"

"అమ్మాయేమిట్రా నీ మోహం పిలుపు? సుబ్బరంగా పేరుపెట్టి పిలుస్తూ అదుపూ ఆజ్ఞ చెయ్యాలిగాని".

"నీ పిలుపులు బంగారంగాను! ఆ మైన వాకిట్లోనుంచే బెట్టి మాట్లాడతారేమిటే? నీ అయోమయం పాడుగాను! కాళ్ళు కడుక్కోక పోయినా, కాసిని మంచినీరయినా ఇచ్చారా లేదా?"

కొడుకు ఆలసట తీర్చేందుకు కావమ్మగారు గబగబా మాటలు దొర్లించేసింది.

మాటలు పెళ్ళగించుకుని రాక ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతూన్నది శారద. నిన్న మొన్నటివరకూ చనువుగా దగ్గరకొచ్చి వొళ్ళో కూర్చుని కబుర్లు, దంచిపారేసిన శారద ఇప్పుడు దూరంగా నిలబడి సిగ్గును అభినయిస్తోంది. వెంకాయమ్మగారి ముసిముసి నవ్వులకు మొదలూ చివరా ఉన్నట్టు కన్పించటం లేదు.

* * *

ఆది మధ్యాంతరాలులేని ఆకాశంమీద ప్పుడే విహారానికి బయలుదేరిన పున్నమి చ్రుడు రేయిని పవలుగా చేస్తూ వెన్నల విరజిమ్ముతూండగా భూమాత చల్లని వాతావరణంతో, మలయ మారుతంతో నిండిపోయింది. పెరట్లో మంచాలు వేసుకుని ఇంటిల్లిపాదీ పసమషలు తాపీగా కూర్చొని దేశదేశలా వున్న చుట్టపక్కాలను తిరగేస్తున్నారు. సుబ్బయ్య తాత మామూలుగానే సంభాషణ జరుపుతూన్నప్పటికీ లోపల ఏదో తీరని సంశయంతో ఎడతెరిపి లేని సమరం సాగిస్తున్నాడని ముఖవైఖరి చెప్పక చెబుతోంది. పొరుగింటి పుల్లయ్యగారి కొడుక్కు మేనగోడలును చేసుకోవటం ఖాయపరచుకున్నారని, ఆ పిల్ల, పిల్లవాడు చిలకా గోరువంకల్లాగు అచ్చుగా మన ప్రసాద్ శారదలవలె ఈడూ జోడుగా వుంటారని ముచ్చటించాడు. ఇంక అసలు విషయం బయటపెడదామని అనుకుంటూ వుండగా మాటల సందడిలో ఆయనకంటె ముందుగా వెంకాయమ్మగారు చొరవచేసుకొని ఈ సమస్యను సమావేశం ముందుకు తీసుకు వచ్చేందుకు నడుము కట్టింది

"ఏం నాన్నా! ఈ వైశాఖమాసం బహుళంలో నుంచి ముహూర్తాలున్నాయట గదూ? నిన్న ప్రొద్దున నీళ్ళబిందె బుజానబెట్టుకుని ఆ వీధిన వస్తూంటే శాస్త్రులుగారు చెప్పారు.... ఏదో నెత్తిన నాలుగు అక్షింతలుపడి ఆ కాస్త భారం తీరిపోతే నేను ఎక్కడ కృష్ణా రామా, గోవిందా అనుకుంటూ కాలక్షేపం చేసుకున్నా దిగులూ విచారం వుండదు.. మన ఇంట్లో పిల్లవాడే అనుకో, అయినా ఎందుకాలస్యం? ఏ వయస్సుకు ఆ ముచ్చట తీర్చేసుకుంటే ముద్దుగా వుంటుంది."

సుబ్బయ్య తాత అవకాశాన్ని పురస్కరించుకుని ఇదే సమయం తారవిడువ కూడదన్న తలంపుతో వెంటనే అందుకున్నాడు

"అవునమ్మా. అదేగా మేమూ కావాలని కోరుకునేది భగవంతుడు చేసిన అన్యాయాన్ని ఎవరూ ఆర్చేవాళ్ళు, తీర్చేవాళ్ళు లేరుగదా?... ఆ పసికూన పచ్చ కాపురం చేస్తూంటే చూసి సంతోషించాలని మాకూ వున్నది. నాకూ పెద్దతనం వొచ్చింది. ఈ జన్మకు నేను కళ్ళారా చూచే కార్యక్రమాలు ఇంకేమున్నాయి?"

"అవునా నాయనా! పిచ్చితల్లి శారద ఎంత సంబరపడుతోందనుకున్నావ్ ఇన్నాళ్ళనుంచి?" కావమ్మగారు కథను ఒక దరికి చేర్చింది.

శారద ఆశగా అందరివంకా చూడాలనుకున్నది గాని ఆ ప్రయత్నంలో విఫలమై కూర్చున్నది.

ప్రసాద్‌కు ముచ్చెమటలు పోసి శరీరం మీద పాములు, తేళ్ళు ప్రాకినట్టుగా ఏం మాట్లాడటానికి తోచకుండావుండే సందిగ్ధావస్థలో పడిపోయాడు. తనమీద ఆశపెట్టుకుని తనవాళ్ళు నలుగురూ మేనగోడలు శారదను భార్యగా స్వీకరించమని ప్రత్యేకమైన అభిమానంతో ప్రాధేయపడుతున్నారంటే అతనికి ఎటూ పాలుపోకుండా వున్నది. తను అకస్మాత్తుగా ఒక తీవ్రమైన సమస్యను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చినందుకు అతని మనస్సు కలతచెంది సమ్మెచెయ్యడానికి సిద్ధపడి ఆలోచన సాగనివ్వడం లేదు.

అతను కలవరపాటు పొంది కదలకుండా కూర్చుని మౌనం వహించగా చుట్టూ మూగివున్న అమ్మా, నాన్నా, అక్కయ్య అందరూగూడాను ఆతృతతో సమాధానంకోసం పడిగాపులు కాచుకూర్చున్న వాళ్ళలాగు ఊపిరి ఓగబట్టి అతని మొహంలోకి చూస్తున్నారు

అవతల కొద్దిదూరంలో ఒక మూలన చతికిలబడివున్న శారద చందమామవంక జాలిగా చూస్తూన్నది.

"అదేమిట్రా, తమ్ముడూ! అలా చూస్తావేం? అవును అనడానికి ఇంత ఆలోచన దేనికిరా చెప్పు. అప్పుడే ఎందుకు బెట్టు గింజుకుంటున్నావే! ఆ మూడు ముళ్ళూ పడింతర్వాత నువ్వే దానిమీదుండు బెట్టుగా వుంటావో [illegible] గింజుకుంటుందో, [illegible] దుమరుగాని " [illegible]ట్టు అమాయకత్వం అంతా ప్రతిధ్వనింప జేస్తూ చెప్పింది [illegible]యమ్మ.

ప్రసాద్ అందరి మొహాలవంక ఒకసారి పరీక్షగా చూసి మొదలుపెట్టాడు

"దిగాలు నాన్నా! నా మాటగూడా కాస్త చెవినిబెట్టండి. నేను చిన్ననాటి నుండిగూడా శారదను చంకలో వేసుకుని తిరిగాను. అది ఆడిందే ఆటగా, పాడిందేపాటగా నడుచుకున్నాను. ఒక కంచంలోతిని ఒక మంచం మీద పడుకున్నాం"

సుబ్బయ్యతాత కూతురువంక చూచాడు. కూతురు కొయ్యబారిపోయి గ్రుడ్లు అప్పజెప్పి వూరుకుంది. తల్లి తనకుగాక ఇంకా ఎవరికి [illegible]న్నట్టు మునివేళ్ళమీద లేచి వింటూన్నది

"నాకు చెల్లెలు లేనికొరత తీర్చుకున్నాను. దానికి అన్నలేని లోటులేకుండా జరిగిపోయింది. ఒకే ఇంట్లో వుంటే అన్నా చెల్లెలికంటె ఎక్కువగా మసలుకున్నాం నేను శారదను అప్పుడు, ఇప్పుడు, ఇప్పటికీ ప్రేమించాను. ప్రేమిస్తున్నాను. శారదగూడా అదేవిధంగా నన్ను అభిమానిస్తున్నదని మీకు తెలిసేవుంది మా ప్రేమను వెనుకటి మార్గంలోనే వృద్ధి చెందనివ్వటం మంచిది మా యిద్దరి ప్రేమ వివాహ సంబంధానికి తగనిది, ఉన్నత ఆశయంనుంచి తుచ్ఛమైన ఐహిక-లోక దిగజారిపోవడం అవుతుందన్నమాట. ఆ పనికి నా మనస్సు అంగీకరించదని స్పష్టంగా చెబుతున్నాను మీరేమైన అనుకోండి "

సుబ్బయ్యతాత బరువుగా నిట్టూర్పు విడిచి అనుకున్నదంతా జరిగింది అని మదిలో సమాధానం చెప్పుకొని మెదలకుండా వూరుకున్నాడు.

వెంకాయమ్మగారు వైధవ్యానికి ఏడ్చినదానికంటె ఎక్కువగా కళ్ళవెంట బొటబొట నీరుగార్చింది.

[illegible] ముక్కు పెద్దదిగా జేసుకుని ఎంతగా మారిపోయి [illegible] తమ్ముడువంక దిగులుపడి చూసింది

అంతవరకు సిగ్గుతో కనురెప్పలు బరువెక్కి తలవంచుకున్న శారద మొహంపైకి ఎత్తి బావవంక బెంగగా విస్పృహను స్ఫురింపజేస్తూ దృష్టి సారించింది.

"సోదర ప్రేమ" అని అందరికీ ఒకటే సమాధానంగా ప్రసాద్ గంభీర ముద్ర దాల్చాడు.